

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobce **M.B.**, bytem XXu, též i XX či ul. XX, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová č.25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované čj. XX ze dne XX,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení čj. XX ze dne XX se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Ve výroku rozsudku označeným rozhodnutím ze dne XX rozhodla žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (ČSSZ) o námitkách žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.8.2012 tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ze dne 3.8.2012, kterým byl M.B. s účinností od 22.9.2012 odňat invalidní důchod, potvrdila.

Žalobce M.B ve své čas podané žalobě ze dne 31.10.2012, jejíž přílohu tvoří lékařské zprávy ze dne 12.2.2010, 7.3.2010, 6.6.2010, 27.8.2010, 4.5.2011 a ze dne 9.4.2011 nesouhlasí s odnětím invalidního důchodu, a to z následujících důvodů. Jak vyplývá z lékařských zpráv neurologa, absolvoval ještě před nástupem výkonu trestu odnětí svobody operaci kyčle. Je nezbytné vyhotovit nový posudek, který by osvědčil jeho momentální zdravotní stav. Přílohou k žalobě jsou lékařské zprávy, a to z nemocnice Tanvald a nemocnice Jablonec n/N.

Soud provedl jednání dne 27.5.2013 v nepřítomnosti žalobce M.B. Soud se pokusil doručit žalobci M.B (opakovaně) předvolání k jednání a další listiny na adresy, které zjistil z obsahu správního spisu či z evidence obyvatel v průběhu řízení před soudem, neboť žalobce poté, co byl z výkonu trestu propuštěn, aktuální místo pobytu soudu neoznámil.

Jedná se o adresy, uvedené v záhlaví rozsudku, z nichž jedna je adresa sídla městského úřadu, ani na jedné z nich nebyl zjištěn faktický pobyt žalobce, popř. si M.B. zásilku nevyzvedl. Proto byly listiny doručeny žalobci fikcí s přihlédnutím k § 49 odst. 1, odst. 4) o.s.ř. s účinky řádného oznámení.

Žalovaná ČSSZ ve svém písemném vyjádření k žalobě pokládá za nezbytné vyžádat posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí a rozhodnout podle výsledku dokazování před soudem.

V průběhu jednání dne 27.5.2013 setrvala žalovaná na správnosti napadeného rozhodnutí i s odkazem na posudek posudkové komise, a navrhuje žalobu zamítnout.

Soud podle § 75 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a poté, co dokazování doplnil v průběhu jednání soudu dne 27.5.2013 posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (PK MPSV), dospěl k následujícímu závěru.

Předně soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí konstatuje, že napadené rozhodnutí a řízení jemu předcházející netrpí takovými vadami, které by činilo napadené rozhodnutí nicotným, k čemuž by soud musel přihlédnout ze zákonné povinnosti. Napadené rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.10.2012 je také odůvodněno ve smyslu § 68 odst. 3) z.č. 500/2004 Sb., důvody rozhodnutí jsou tudíž přezkoumatelné.

Jak vyplývá z obsahu správního spisu, v to počítaje i záznamy o jednání před posudkovými lékaři, měla žalovaná ČSSZ k dispozici úplnou zdravotní dokumentaci. Od počátku je zjevné, že jiné obtíže než potíže, které jsou následkem úrazu z roku 2002, žalobce nenamítal. Pokud je pravdou, že došlo k omylu a do spisu byla zařazena i jiná lékařská dokumentace, pak tento omyl neměl zcela zjevně vliv na výsledek řízení. To vyplývá jak z popisu žalobcových zdravotních obtíží v napadeném rozhodnutí, tak i z obsahu posudku posudkové komise, kterým byl při jednání proveden důkaz, a ve kterém jsou zcela jasně uvedeny zdroje posudkových závěrů. Žalobcem vytýkaný omyl, došlo-li k němu, byl zcela bez vlivu na rozhodnutí o meritu věci.

V zájmu objektivizace skutkových a následně i právních závěrů a s přihlédnutím k § 4 odst. 2) z.č. 582/1991 Sb. (o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) a v souladu i s návrhem žalované ČSSZ, vyžádal soud posudek od PK MPSV a tímto posudkem ze dne 14.3.2013 provedl důkaz.

Soud pokládá za nutné pro úplnost předeslat, a to s přihlédnutím k § 2 odst. 3) vyhl.č. 359/2009 Sb., že pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti se nesčítají, v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to ze zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Posudková komise, jejímž členem byl i odborný lékař z oboru ortopedie MUDr. P. K.a, měla k dispozici veškerou zdravotní dokumentaci vč. dokumentace praktického lékaře a nálezů, poskytnutých žalobcem a nálezů vězeňského lékaře. Posudková komise se žalobce, který byl mezitím propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody (dne 14.1.2013), pokoušela obeslat k jednání, pro nekontaktnost žalobce rozhodla bez jeho přítomnosti, přičemž lékařské nálezy, které měla k dispozici, plně postačovaly k přijetí posudkových závěrů. Soud v dané souvislosti jen připomíná, že vedle žalobcem proklamovaných nálezů z let 2010 a 2011 čerpala PK MPSV i z nálezů ortopeda MUDr. M. z 30.6.2011, ze skiagrafického vyšetření pánve a pravé kyčle z 6.6.2011 a ze zprávy MUDr. F. z Věznice XX z 9.12.2011. Bylo zcela v moci žalobce, aby spolupracoval s posudkovou komisí a soudem, oznámil svůj aktuální pobyt a opatřil si současně i aktuální lékařské zprávy. Nic z toho žalobce neučinil, ač tak učinit měl a mohl.

Posudkové závěry, jak vyplývá z písemného vyhotovení posudku ze dne 14.3.2013, jsou přehledné a výstižné i s uvedením zdrojů posudkových závěrů. Z těchto závěrů vyplývá nejen samotný rozsah a míra zdravotního postižení, které bylo zjištěno klinickými vyšetřeními, ale i vztah tohoto postižení k míře zachování schopnosti soustavné výdělečné činnosti postiženého (žalobce) z pohledu odborných kritérií posudkového lékařství. Jak vyplývá z posledních lékařských zjištění, a to i formou RTG, postavení v kyčli je správné (v roce 2008 provedena totální endoprotéza pravého kyčelního kloubu). Pravá dolní končetina je zkrácena o 1,5 cm, avšak její hybnost není výrazně omezena. Následky úrazu, popsané v lékařských zprávách jsou také příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Je pravdou, že je trvale omezena hybnost pravého kyčelního kloubu, avšak jen lehce. Žalobce je schopen samostatné chůze bez pomůcek, jen občas trpí bolestmi v pravé kyčli. Zmíněné postižení způsobuje, že je žalobce jen neschopen trvalého dlouhodobého stání, jinak není funkce pravé nohy omezena, jak je zjištěno i vyšetřením z 30.6.2011. Žalobce je tudíž schopen výkonu dělnické profese (ale i profese kuchaře, kterou je vyučen) s režimovým omezením dlouhodobého trvalého stání, je schopen i rekvalifikace. Jeho nepříznivý zdravotní stav byl posuzován podle přílohy vyhlášky č.359/2009 Sb., kapitoly XV, oddílu B, položky 8a) s tím, že míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti činí toliko 15% a ne alespoň 35%, jak vyžaduje invalidita I. stupně podle § 39, odst. 2, písm. a) z.č.155/1995 Sb. Postižení, uvedené pod položkami 8b) až 8c) citované vyhlášky shledány nebyly, posudková komise také odůvodnila, proč volila své posudkové závěry. Rovněž odůvodnila neexistenci zdravotních příčin, které by podmiňovaly navýšení procentní míry podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Soud přezkoumáním věci a poté, co čerpal i z posudku, jímž provedl důkaz při jednání dne 27.5.2013, neshledal takových vad napadeného rozhodnutí, pro které by je musel zrušit, a proto mu nezbylo, než podanou žalobu zamítnout jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7) s.ř.s.

Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). Protože takové náhrady nežádala žalovaná, soud rozhodl i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 27. května 2013

Mgr. Karel Kostecký
samosoudce